

Fremsat den 15. november 2017 af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

(Forenkling og justering af reglerne om fordeling og boligplacering af flygtninge og præcisering af personkreds for danskuddannelse m.v.)

§ 1

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 11. oktober 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 6, 1. pkt., ændres »integrationsloven« til: »stk. 2, 3 eller 4«.

2. § 6, 2. og 3. pkt., affattes således:

»Udlændingestyrelsen skal ændre et fastsat landstal på 8.000 eller derunder, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 40 pct. Udlændingestyrelsen skal ændre et fastsat landstal på over 8.000, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 25 pct.«

3. § 7 affattes således:

»§ 7. Udlændingestyrelsen fastsætter det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det kommende kalenderår. De fastsatte regionskvoter udsendes samtidig med landstallet.

Stk. 2. Ændres landstallet for det indeværende eller kommende kalenderår, jf. § 6, 2. og 3. pkt., fastsætter Udlændingestyrelsen samtidig med udsendelsen af det ændrede landstal det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det pågældende år.«

4. § 8, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Kommunalbestyrelserne inden for en region skal søge at aftale, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er fastsat i regionskvoterne, jf. § 7, stk. 1, skal boligplaceres i det kommende år (aftalte kommunekvoter).«

5. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ændres de fastsatte regionskvoter, jf. § 7, stk. 2, fastsætter Udlændingestyrelsen for hver kommune i regionen det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte kommuner i det pågældende eller kommende kalenderår. Ændringerne foretages ved en forholdsmæssig reduktion eller forøgelse af de til enhver tid fastsatte kommunekvoter i forhold til det ændrede landstal.«

6. § 8, stk. 4 og 5, ophæves.

7. § 9 affattes således:

»§ 9. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om landstal, jf. § 6, om fastsættelse af regionskvoter, jf. § 7, og om indgåelse af aftaler om og fastsættelse af kommunekvoter, jf. § 8.«

8. I § 18 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for en udlændings integrationsprogram efter stk. 1 omfatter ikke pligt til anvisning af en bolig efter § 12. Dette gælder dog ikke, hvis flytningen skyldes ganske særlige personlige forhold hos udlændingen, herunder hvis flytning er nødvendig af alvorlig behandlingskrævende sygdom.«

9. § 48, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Det beløb, der er anført i § 45, stk. 4, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

10. I § 57, stk. 3, indsættes efter »bliver«: »ikke«, og »hvis« ændres til: »med mindre«.

11. I § 57 indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* I forbindelse med en afgørelse efter stk. 3 om at lade en udlænding være omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge skal der ikke anvises en bolig efter § 12, hvis udlændingens tidligere opholdstilladelse er mistet eller nægtet forlænget på grund af kriminalitet eller svig.«

§ 2

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 1128 af 13. oktober 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 2 *d* indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ved en selvforsørgerkursist (S-kursist) forstås i denne lov desuden følgende grupper af danske statsborgere:

- 1) Herboende grønlandere og færinger over 18 år, som af særlige grunde ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund.
- 2) Danske statsborgere over 18 år, der på grund af langvarigt ophold i udlandet ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund, herunder personer, der er født af danske forældre med bopæl i udlandet.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets baggrund og formål*
3. *Lovforslagets indhold*
 - 3.1. *Afskaffelse af regionsforhandlinger om flygtningefordeling*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.2. *Forenkling af processen ved ændring af et landstal*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.3. *Nedsættelse af udsvingsrammen for udmelding af nyt ændret landstal*
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.4. *Tydeliggørelse af, at udlændinge, der skifter opholdsgrundlag, ikke skal boligplaceres*
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.5. *Særregel om udlændinge med tidligere opholdstilladelse indkvarteret på asylcenter*
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.6. *Præcisering af flyttereglerne*
 - 3.6.1. *Gældende ret*
 - 3.6.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.7. *Præcisering af Udlændingestyrelsens afgørelse om, at en udlænding er omfattet af integrationsloven*
 - 3.7.1. *Gældende ret*
 - 3.7.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.8. *Konsekvensændring af beløbsniveau i forhold til rådighedsloft for kommunale udgifter til integrationsprogrammer*

- 3.8.1. *Gældende ret*
- 3.8.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.9. *Udvidelse af definitionen af selvforsørgerkursister (S-kursister) til også at omfatte danske statsborgere, som tilbydes danskuddannelse efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.*
 - 3.9.1. *Gældende ret*
 - 3.9.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
- 5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 7. *Miljømæssige konsekvenser*
- 8. *Forholdet til EU-retten*
- 9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

I de seneste år har Danmark i forbindelse med de store flytningestrømme til Europa oplevet først en markant stigning, dernæst et markant fald i antallet af flygtninge, der skal visiteres til kommunerne. I 2016 førte de store udsving til, at skønnet over det forventede antal af flygtninge, der skulle visiteres til kommunerne i løbet af året (det såkaldte landstalt), måtte justeres ad flere omgange. De mange justeringer gav anledning til en tidskrævende og administrativ tung proces, som videre har vanskeliggjort kommunernes opgaver med planlægning af modtagelse af nye flygtninge. Der har derfor med inddragelse af KL været set på mulighederne for at justere systemet vedrørende fordeling af flygtninge mellem kommunerne på en måde, så det forenkles og i højere grad kan håndtere udsving i landstallet.

Endvidere er der behov for at sikre, at integrationslovens boligplaceringsordning ikke har utilsigtede virkninger. Det skal bl.a. sikres, at personer, der er indrejst her i landet og har opholdstilladelse på baggrund af familiemæssig tilknytning, ikke kan opnå en særlig ret til en bolig efter integrationslovens regler, hvis de derefter søger asyl og får opholdstilladelse som flygtninge.

På den baggrund indeholder lovforslaget forslag til ændring af integrationslovens regler om boligplacering.

Herudover indeholder lovforslaget forslag om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., hvorved det foreslås at udvide definitionen af selvforsørgerkursi-

ster (S-kursister) til også at omfatte danske statsborgere, som tilbydes danskuddannelse efter denne lov.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Lovforslagets hovedformål er at forenkle reglerne om fordeling af flygtninge mellem kommunerne med henblik på at sikre en bedre håndtering af udsving i landstallet. Der er således for det første behov for en forenkling af processen for indgåelse af aftaler om fordelingen af nye flygtninge først mellem regionerne og siden mellem kommunerne. For det andet er der behov for en nedsættelse af udsvingsrammen for, hvornår der som følge af et ændret asylskøn m.v. skal udmeldes et nyt landstal. Herved skabes større grad af forudsigelighed for kommunerne i visiteringen af flygtninge, og kommunerne får bedre muligheder for at planlægge modtagelsen af nye flygtninge.

De enkelte forslag om justering af kvotefordelingsreglerne har været drøftet med KL, som bakker op om de foreslåede ændringer.

Herudover lægges der op til stramning af personkredsen for boliganvisning efter integrationsloven, så der ikke opnås utilsigtede fordele ved ændring af opholdsgrundlag fra familiesammenført til flygtning i forhold til at opnå ret til en bolig efter reglerne i integrationsloven. Endvidere justeres særeglen om boligplacering af udlændinge fra asylcenter, som tidligere har haft en opholdstilladelse her i landet, så anvisning af en bolig ikke gælder ved kriminalitet. Der er desuden behov for at foretage præciseringer af reglerne om boligplacering, bl.a. med henblik på at tydeliggøre, at tilflyt-

ningskommunen ikke er forpligtet til at finde en bolig til en flygtning, der flytter fra den kommune, hvortil vedkommende først er visiteret.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Afskaffelse af regionsforhandlinger om flygtningefordeling

3.1.1. Gældende ret

Integrationslovens kvotefordelingsordning for flygtninge, jf. lovens §§ 6-8, indebærer, at der enten aftales eller fastsættes kvoter for, hvor mange flygtninge der skal boligplaceres i de enkelte regioner og kommuner.

Til brug for indgåelse af aftalerne om fordelingen af flygtninge udsender Udlændingestyrelsen hvert år senest den 1. maj meddelelse om det antal flygtninge, som Udlændingestyrelsen påregner, at der meddeles opholdstilladelse til i det kommende år (landstallet), jf. integrationslovens § 6. Herefter skal kommunerne i hver region søge at aftale boligplaceringen inden for de enkelte regioner af det antal flygtninge, der er fastsat i landstallet (aftalte regionskvoter), jf. integrationslovens § 7, stk. 1. På baggrund af regionskvoterne skal kommunalbestyrelserne inden for en region efterfølgende søge at indgå aftaler om kommunekvoterne (aftalte kommunekvoter), jf. lovens § 8, stk. 1. Efter gældende regler forhandles således først regionerne imellem og dernæst blandt kommunerne indbyrdes i hver region.

Hvis en aftale om regionskvoter ikke indgås inden den 1. juni, fastsættes kvoterne af Udlændingestyrelsen inden den 15. juni, jf. integrationslovens § 7, stk. 3. På baggrund af regionskvoterne skal kommunerne indbyrdes i hver region efterfølgende søge at indgå aftaler om kommunekvoterne. Hvis kommunerne ikke har indgået aftaler inden den 10. september, fastsætter Udlændingestyrelsen kommunekvoterne inden den 30. september, jf. integrationslovens § 8, stk. 3. Udlændingestyrelsens fastsættelse af kvoter – såfremt der ikke er indgået frivillige aftaler – sker på baggrund af en matematisk model, hvor der tages højde for det samlede antal borgere, antallet af flygtninge og indvandrere med ikke-vestlig oprindelse og antallet af familiesammenførte til flygtninge, jf. §§ 5, 9 og 11 i bekendtgørelse nr. 980 af 28. juni 2016 om boligplacering af flygtninge m.v.

Hvis skønnet over antallet af flygtninge ændres, og Udlændingestyrelsen udmelder et nyt landstal, skal der efter loven ske en genforhandling mellem kommunerne, først regionerne imellem og siden blandt kommunerne i den enkelte region, jf. integrationslovens § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2.

3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kommunernes mulighed for indbyrdes at indgå frivillige aftaler om kommunekvoterne i hver region er et centralt element i den samlede boligplaceringsordning, hvormed kommunerne får mulighed for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte kommuner, og til de

enkelte kommuners ønsker og muligheder. Dertil kommer, at kommunerne i praksis i flere omgange har indgået frivillige aftaler om en anden fordeling af flygtninge, end det, de beregnede kvoter tilsiger.

Erfaringerne viser imidlertid, at kommunerne i praksis ikke benytter adgangen til først at indgå aftaler om regionskvoter i medfør af integrationslovens § 7. Adgangen til at forhandle på regionsniveau har kun været anvendt én gang. Det betyder, at det således er Udlændingestyrelsen, der hver gang fastsætter regionskvoterne.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at det er uhensigtsmæssigt at fastholde adgangen til at indgå frivillige aftaler om regionskvoter, når ordningen ikke benyttes og derfor ikke har praktisk betydning, men alene indebærer en forsinkelse af processen. Det foreslås på den baggrund, at adgangen til at forhandle regionskvoterne afskaffes. Det vil betyde, at forhandlingerne om kommunekvoterne kan påbegyndes straks, når Udlændingestyrelsen har udmeldt landstallet og den regionsmæssige fordeling.

Der foretages ikke ændringer i fristen for indgåelse af frivillige kommunekvoter. Det bemærkes, at kommunerne har mulighed for at indgå eventuelle aftaler i god tid inden fristen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

3.2. Forenkling af processen ved ændring af et landstal

3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af integrationslovens § 6, 2. pkt., at landstallet kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt. Hvis skønnet over antallet af flygtninge, der forventes visiteret, indebærer en ændring på mere end 50 pct., skal der udmeldes et nyt landstal, jf. integrationslovens § 6, 3. pkt. Der vil således altid blive udmeldt et ændret landstal, når udsvinget er på 50 procent. Ved udsving under 50 procent har Udlændingestyrelsen i særlige tilfælde valgt at udmelde et justeret skøn, således at KL og kommunerne er blevet orienteret om, at der må forventes en afvigelse fra det udmeldte landstal.

Når landstallet ændres, kan regionerne og kommunerne på ny indgå frivillige aftaler, jf. integrationslovens § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2. Det vil sige, at der iværksættes en ny proces for forhandling af henholdsvis regions- og kommunekvoter, og at der forhandles først regionerne imellem og dernæst blandt kommunerne indbyrdes i hver region. Aftalerne skal indgås inden for en fastsat frist på normalt ikke mindre end 6 uger fra datoen for ændringen af henholdsvis landstal og regionskvoterne. Det tager derfor minimum 12 uger fra landstallet udmeldes til kommunekvoterne er fastlagt.

Såfremt der ikke indgås aftaler, fastsætter Udlændingestyrelsen på ny henholdsvis regions- og kommunekvoter, jf. integrationslovens § 7, stk. 4, og § 8, stk. 4. Desuden gennemføres der en genberegning af kommunekvoterne. Genbereg-

ningen foretages med samme forudsætninger som ved udmelding af de oprindelige kvoter. Det bemærkes, at genberegningen ikke medfører en forholdsmæssig ændring af kommunekvoterne. Det skyldes, at fordelingen af landstallet på regionskvoter og kommunekvoter er baseret på en matematisk beregning af fordelingen af flygtninge i Danmark set i forhold til befolknings sammensætningen. Andelen af flygtninge og indvandrere med ikke-vestlig oprindelse, som allerede bor i de enkelte kommuner, indgår i beregningen. Når andelen af landstallet er udregnet pr. kommune, bliver der herefter korrigeret for antallet af familiesammenførte til flygtninge, der i kalenderåret forud for udmeldelse af landstallet, er førstegangsendrejst her i landet og bosat i kommunen. Om opgørelsesmetoden henvises herved til § 11 i bekendtgørelse nr. 980 af 28. juni 2016 om boligplacering af flygtninge.

Som eksempel på processen for ændringer af landstallet kan nævnes ændringerne af landstallet for 2016. I april 2015 fastsatte Udlændingestyrelsen landstallet for 2016 til 12.000 personer. I december 2015 blev landstallet ændret til 17.000 personer på baggrund af en større ændring af skønnet over antallet af nyindrejste asylansøgere, og der skete en ændring af regions- og kommunefordelingen. I begge tilfælde blev der igangsat en proces med forhandling af henholdsvis regions- og kommunekvoter. I juni 2016 blev antallet af flygtninge, som skulle visiteres til kommunerne i 2016 skønnet til mellem 9.500 og 13.500. Landstallet blev således ikke formelt ændret, hvorfor der ikke pågik forhandlinger, ligesom kvoterne ikke blev genberegnet på baggrund af den matematiske model. Udlændingestyrelsen udmeldte til KL nye (uformelle) kommunekvoter for de to yderscenerier på 9.500 og 13.500 flygtninge. Senest blev landstallet ændret til 7.500 i august 2016.

I forbindelse med det nye landstal blev regions- og kommunekvoterne igen ændret efter et forhandlingsforløb og en genberegning af kommunekvoterne på baggrund af den matematiske model med samme forudsætninger som ved udmelding af det oprindelige landstal. Ved genberegningen blev kvoteantallet pr. kommune omfordelt på grund af det lavere asyltal, mens antallet af familiesammenføringer til flygtninge ikke blev ændret. Nogle kommuner har derfor skullet modtage en relativ mindre eller større andel nye flygtninge med det ændrede landstal. De nye kommunekvoter for 2016 blev udmeldt den 24. oktober 2016.

3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Processen i forbindelse med ændring af et landstal er lang, og genberegningen af kvoterne er kompleks og i et vist omfang uigennemsigtig. Nogle kommuner har således skullet modtage en forholdsmæssig større eller mindre andel nye flygtninge i forbindelse med ændringer af landstallet. I den situation, hvor landstallet ændres i løbet af det år, det vedrører, er der endvidere behov for hurtigt og gennemskueligt at omsætte det nye landstal i reviderede kommunekvoter.

På den baggrund foreslås det, at der ved ændringer af landstallet ikke længere skal gennemføres forhandlinger om kommunekvoterne, men at der i stedet foretages en forholdsmæssig reduktion eller forøgelse af kommunekvoterne i overensstemmelse med det ændrede landstal. Det overordnede ønske om at smidiggøre og simplificere kvotefordelingsordningen taler for en sådan ordning, selv om det samtidig betyder, at kommunerne ikke længere får mulighed for at forhandle om kvoterne på ny.

Tilsvarende er der behov for samme forudsigelighed i de situationer, hvor landstallet ændres for det kommende år.

Det foreslås derfor, at adgangen til at forhandle regions- og kommunekvoter, når der sker ændringer af landstallet, afskaffes, samt at kvoterne reduceres eller forøges forholdsmæssigt uden genberegning. Det vil betyde, at Udlændingestyrelsen samtidig med udmeldelsen af det ændrede landstal for indeværende eller det kommende kalenderår kan fastsætte regions- og kommunekvoterne. Det vil samtidig betyde, at kommunerne ikke får mulighed for at forhandle om de ændrede kommunekvoter.

Når der ikke længere skal ske en genberegning af fordelingen, sikres det endvidere, at ordningen bliver mere smidig og forudsigelig.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4-6.

3.3. Nedsættelse af udsvingsrammen for udmelding af nyt ændret landstal

3.3.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i integrationslovens § 6 foretager Udlændingestyrelsen en forholdsmæssig forøgelse eller reduktion i de oprindeligt fastsatte kvoter, hvis det skønnes, at flere eller færre flygtninge skal fordeles til kommunerne end oprindeligt forudsat. Det følger af integrationslovens § 6, 2. pkt., at landstallet kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt. Hvis skønnet over antallet af flygtninge, der forventes visiteret, derimod indebærer en ændring på mere end 50 pct., skal der efter loven udmeldes et nyt landstal, jf. integrationslovens § 6, 3. pkt.

3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erfaringerne viser, at det er vanskeligt med sikkerhed at forudsige, hvor mange flygtninge der vil blive meddelt opholdstilladelse. De seneste års store udsving i de flygtningestrømme, der er kommet til Europa, har betydet flere ændringer i landstallet. Det markante fald i antallet af nye flygtninge i 2016 betød endvidere, at der var et antal kommuner, som modtog flere flygtninge, end deres endelige kvote tilsagde. Det bemærkes, at dette dog skal ses i sammenhæng med de konkrete visiteringshensyn, som afgørelserne er truffet på baggrund af, herunder at der kan visiteres til en kommune, hvis kvote er opfyldt, når særlige grunde taler derfor.

Den høje udsvingsramme på 50 pct. indebærer, at der kan ske en forholdsvis stor afvigelse fra det udmeldte landstal, uden at der er pligt til at orientere kommunerne herom. Det udfordrer kommunernes planlægning og budgettering i forhold til modtagelse af nye flygtninge, idet kommunerne ikke kan forudse, hvor mange flygtninge de skal modtage et givent år.

På den baggrund foreslås det, at udsvingsrammen nedsættes, og at der indføres en differentieret model for, hvornår der som følge af et ændret asylskøn m.v. skal udmeldes et nyt landstal.

Det er samtidigt vigtigt at sikre, at der ikke vil blive tale om hyppige udmeldinger af nye landstal i de tilfælde, hvor landstallet er fastsat til et lavt niveau, som pt. er situationen. Der bør i den forbindelse endvidere tages højde for, at forudsigelserne om landstallet i sig selv er forbundet med stor usikkerhed, da det beror på faktorer, der er svære at forudsige og styre.

På den baggrund foreslås det, at der fremover udmeldes et nyt landstal ved en forventet ændring på 25 pct. ved landstal på over 8.000. Ved et lavere landstal sættes udsvingsrammen til 40 pct. Landstallet vil således skulle ændres ved mindre udsving end i dag, men der vil ikke skulle ske hyppige udmeldinger af nye landstal, hvis landstallet er fastsat til et lavt niveau.

En bedre håndtering af udsving i landstallet vil sammen med forslaget om forenkling af processen ved ændring af landstallet medvirke til, at visiteringen af flygtninge, så vidt muligt, tager højde for det samlede antal flygtninge, den enkelte kommune skal modtage. Herved mindskes risikoen for, at kommuner modtager flere flygtninge end deres kvote.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

3.4. Tydeliggørelse af, at udlændinge, der skifter opholdsgrundlag, ikke skal boligplaceres

3.4.1. Gældende ret

Kommunerne har ansvaret for at integrere nyankomne udlændinge, herunder nyankomne flygtninge, der meddeles asyl her i landet, og nyankomne familiesammenførte udlændinge. Det indebærer overordnet set, at når en flygtning meddeles asyl, visiteres denne til en konkret kommune, som har pligt til at anvise en bolig samt til at tilbyde et integrationsprogram, jf. integrationslovens § 4, stk. 1, og stk. 4. Familiesammenførte er som altovervejende udgangspunkt ikke omfattet af reglerne om boligplacering, da de forventes at tage ophold hos den, som de er familiesammenført til.

Integrationsansvaret for familiesammenførte påhviler herefter den kommune, hvori den pågældende bor eller tager ophold fra tidspunktet for de pågældendes registrering i CPR som tilflyttet kommunen eller fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse, hvis opholdstilladelsen er meddelt her i landet, jf. integrationslovens § 4, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 1.

pkt. Det bemærkes i den forbindelse, at familiesammenførte efter de almindelige regler for bopælsregistrering efter CPR-loven skal bopælsregistreres i den kommune, hvor vedkommende har bopæl eller fast opholdssted. Hvis en kommune afviser at registrere en person som tilflyttet kommunen kan en sådan afgørelse påklages til Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Det følger af integrationslovens § 57, stk. 1, at meddeles en udlænding med opholdstilladelse, der er omfattet af § 2, stk. 4, herunder eksempelvis en familiesammenført udlænding, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i denne lov fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse. Bestemmelsen indebærer, at den pågældendes introduktionsperiode regnes fra kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende i forbindelse med meddelelsen af den første opholdstilladelse. Bestemmelsen har til formål at sikre, at i de tilfælde, hvor en udlænding skifter opholdsgrundlag, skal den kommunale integrationsindsats ikke starte forfra med et nyt integrationsprogram. Bestemmelsen fortolkes samtidig således, at en familiesammenført udlænding, der efterfølgende får opholdstilladelse som flygtning, som udgangspunkt ikke skal boligplaceres. I ganske særlige tilfælde kan der dog boligplaceres efter integrationslovens regler, hvorved den integrationsansvarlige kommune bliver forpligtet til at anvise en bolig, medmindre den pågældende allerede har en bolig. Det gælder fx i den situation, hvor en udlænding efter ganske kort tid skifter opholdsgrundlag til flygtning og Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering beslutter at boligplacere (visitere) udlændingen efter integrationslovens kapitel 3.

Det følger endvidere af integrationslovens § 57, stk. 3, at en udlænding, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse, og som meddeles opholdstilladelse som flygtning, bliver omfattet af reglerne om boligplacering, hvis den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelse er indkvarteret på et indkvarteringssted.

3.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Integrationslovens § 57, stk. 1, indebærer, at der i nogle situationer, hvor en udlænding skifter opholdsgrundlag, kan ske boligplacering efter integrationslovens kapitel 3, og at den integrationsansvarlige kommune derved får pligt til at anvise en konkret bolig i medfør af integrationsloven. Med henblik på at undgå misbrug, så asylsystemet ikke udnyttes til at få en fordel i forhold til at opnå en bolig i Danmark, foreslås det i § 57, stk. 3, tydeliggjort, at en udlænding, der skifter opholdsgrundlag, ikke er omfattet af integrationslovens boligplaceringsregler, jf. dog afsnit 3.5. nedenfor. Udlændingestyrelsen vil herefter ikke skulle visitere den pågældende udlænding og kommunen vil ikke efter reglerne i integrationsloven have pligt til at anvise en bolig.

Forslaget indebærer, at en udlænding, der skifter opholdsgrundlag til flygtning og som ikke allerede har en bolig, selv må skaffe en bolig på lige fod med andre boligsøgende. Spørgsmålet om, hvorvidt en kommune i sådanne situationer

i øvrigt skal anvise en bolig, afgøres efter de almindelige principper og regler for løsning af kommunale boligsociale opgaver.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at forslaget vil have begrænset praktisk betydning, da der alene vil være tale om et fåtal af sager.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10.

3.5. Særregel om udlændinge med tidligere opholdstilladelse indkvarteret på asylcenter

3.5.1. Gældende ret

I nogle situationer kan udlændinge med opholdstilladelse eller tidligere opholdstilladelse være indkvarteret på et asylcenter. Det gælder fx i sager, hvor den oprindelige opholdstilladelse er bortfaldet eller nægtet forlænget. Baggrunden for en sådan sag kan fx være, at de familiemæssige relationer, som dannede grundlag for den oprindelige opholdstilladelse, ikke længere er til stede – fx på grund af vold i familien – og en del af de udlændinge, som ansøger om asyl under sådanne omstændigheder, vil tage ophold på et indkvarteringssted under asylsagsbehandlingen. Får den pågældende herefter asyl, vil den pågældende normalt være uden anden bopæl.

Efter integrationslovens § 57, stk. 3, omfattes sådanne udlændinge – der har eller tidligere har haft opholdstilladelse – af reglerne om boligplacering, hvis de er indkvarteret på et asylcenter og efterfølgende meddeles en opholdstilladelse. Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 462 af 18. maj 2011 om anvisning af bolig til flygtninge og udvidelse af kredsen af prøveberettigede ved prøve i dansk m.v. for at sikre adgang for Udlændingestyrelsen til at boligplacere de pågældende og sikre Udlændingestyrelsen mod at være afhængig af, at en kommune vil overtage integrationsansvaret for den pågældende.

Bestemmelsen anvendes i dag i de tilfælde, hvor udlændingen opholder sig på et indkvarteringssted på tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse. Det indebærer også, at der i dag vil ske visitering af en udlænding, som har mistet sin tidligere opholdstilladelse som flygtning som følge af en selvforskyldt straffelovsovertrædelse, men efterfølgende generhverver opholdstilladelsen, idet den pågældende ikke kan udsendes til sit hjemland. Der kan endvidere være tale om en person, som har ægtefælle og børn bosiddende i en kommune, hvor pågældende har boet indtil afsoning af sin dom, og hvor kommunen derved forpligtes til at anvise den pågældende en permanent bolig, når det er muligt. Bestemmelsen betyder, at sådanne udlændinge i dag visiteres til en kommune, som får dels integrationsansvaret for den pågældende, dels ansvaret for anvisning af en bolig efter integrationslovens regler om boligplacering.

3.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at der er behov for at videreføre adgangen til at kunne boligplacere udlændinge, der i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse er indkvarteret på et asylcenter, så det sikres, at indkvarteringsstederne ikke unødigt anvendes som opholdssted for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse her i landet.

Det vil fortsat alene være personer, som får opholdstilladelse som flygtninge, som skal visiteres til en kommune af Udlændingestyrelsen.

Ministeriet har imidlertid overvejet, om bestemmelsen i § 57, stk. 3, fortsat skal være absolut og fortsat finde anvendelse i de tilfælde, hvor udlændingen opholder sig på et indkvarteringssted, herunder om det i alle tilfælde skal medføre en kommunal pligt til at finde en bolig. Det kan således forekomme stødende, hvis en udlænding på ny via integrationslovens boliganvisningsregler opnår en særlig adgang til at få anvist en bolig i en situation, hvor den pågældende selvforskyldt har mistet sin tidligere opholdstilladelse pga. kriminalitet eller svig.

Det er ministeriets opfattelse, at Udlændingestyrelsen i disse tilfælde fortsat vil skulle placere integrationsansvaret hos en kommune. Efter de gældende regler om visiteringshensyn vil der som altovervejende udgangspunkt skulle visiteres til den kommune, som senest har haft integrationsansvaret for den pågældende.

Det er dog samtidig ministeriets opfattelse, at meddelelse af ny opholdstilladelse til en udlænding, som har mistet sin opholdstilladelse eller er blevet nægtet forlængelse af en tidligere opholdstilladelse på grund af kriminalitet eller svig, ikke skal kunne medføre, at den pågældende får en særlig adgang til at få anvist en bolig.

På den baggrund foreslås det, at der i § 57, stk. 4, indsættes en bestemmelse om, at der ikke skal anvises en bolig efter integrationslovens § 12, hvis den pågældende har mistet eller er blevet nægtet forlængelse af sin tidligere opholdstilladelse på grund af kriminalitet eller svig.

Forslaget omfatter både udlændinge, som hidtil har haft flygtningestatus samt udlændinge, som hidtil har haft opholdstilladelse på andet grundlag. Det er således ikke afgørende, om den pågældende tidligere har været boligplaceret efter integrationslovens kapitel 3.

Forslaget indebærer, at en udlænding, der fx har mistet eller er blevet nægtet forlængelse af sin opholdstilladelse som flygtning på grund af kriminalitet og herefter på ny meddeles opholdstilladelse som flygtning, selv må skaffe en bolig på lige fod med andre boligsøgende borgere. Spørgsmålet om, hvorvidt en kommune i sådanne situationer i øvrigt skal anvise en bolig, afgøres efter de almindelige principper og regler for løsning af kommunale boligsociale opgaver.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

3.6. Præcisering af flyttereglerne

3.6.1. Gældende ret

Når en udlænding flytter fra en kommune til en anden, og tilflytningskommunen i den forbindelse overtager integrationsansvaret, jf. integrationslovens § 18, kan udlændingen fortsætte sit integrationsprogram i tilflytningskommunen, men kommunen er ikke forpligtet til at anvise udlændingen en ny bolig efter integrationslovens regler. I loven er der ikke udtrykkeligt taget stilling til, om det har betydning, hvis udlændingen endnu ikke havde fået anvist en permanent bolig i den kommune, hvortil den pågældende oprindelig var blevet visiteret. Det er dog vurderingen, at integrationsloven ikke kan antages at indeholde en forpligtelse for tilflytningskommunen til at finde en bolig i denne situation.

3.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Flere kommuner har over for Udlændinge- og Integrationsministeriet anført, at spørgsmålet om, hvorvidt tilflytningskommunen har pligt til at anvise en bolig efter integrationslovens bestemmelser er af afgørende betydning for kommunernes sagsbehandling.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder derfor, at der er behov for at præcisere tilflytningskommunens forpligtelser i integrationsloven. Det foreslås derfor, at det klart fremgår af integrationslovens § 18, at tilflytningskommunen ikke er forpligtet til at anvise en bolig efter integrationsloven, når en udlænding flytter fra en kommune til en anden. Det gælder uanset om kommunen overtager integrationsansvaret og udlændingen ikke tidligere har fået anvist en permanent bolig, jf. integrationslovens § 12.

Samtidig foreslås det, at der indsættes en snæver undtagelse fra dette udgangspunkt, således at der kan tages højde for de tilfælde, hvor det forhold, at integrationsansvaret for en udlænding skal overtages af en kommune, skyldes ganske særlige personlige forhold hos udlændingen, fx at en flytning er nødvendiggjort af alvorlig behandlingskrævende sygdom.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

3.7. Præcisering af Udlændingestyrelsens afgørelse om, at en udlænding er omfattet af integrationsloven

3.7.1. Gældende ret

Efter integrationslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationsloven. Afgørelsen træffes i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til den pågældende udlænding.

Bestemmelsen blev indsat i integrationsloven ved lov nr. 1043 af 17. december 2002 om ændring af integrationsloven og flere andre love (anvisning af boliger til flygtninge, kommunalt samarbejde på integrationsområdet, integrationsråd, ophævelse af revisionsbestemmelse m.v. og udvidelse af danskundervisningens udbyderkreds m.v.). Inden da var det

kommunerne, der traf afgørelse om, hvorvidt en udlænding var omfattet af integrationsloven. I praksis voldte det dog kommunerne problemer at vurdere om en udlænding havde opholdstilladelse som flygtning eller familiesammenført og dermed var omfattet af integrationslovens kapitel 4 om integrationsprogrammet. Med ændringen blev der indsat hjemmel til, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationsloven.

Ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) blev integrationslovens personkreds udvidet fra kun at omfatte flygtninge og familiesammenførte til at omfatte alle nyankomne udlændinge. I den forbindelse blev bestemmelsen i integrationslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., (dagældende § 2, stk. 4) ikke ændret. Det indebærer, at Udlændingestyrelsens afgørelser efter bestemmelsen ikke afhjælper kommunernes udfordringer med at vurdere, hvilke nyankomne udlændinge der skal tilbydes et integrationsprogram efter integrationslovens kapitel 4 (flygtninge og familiesammenførte) og hvilke udlændinge der skal tilbydes et introduktionsforløb efter integrationslovens kapitel 4 a (indvandrere).

3.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den manglende konsekvensrettelse betyder, at det i praksis er op til kommunerne ud fra det udlændingeretlige opholdsgrundlag at vurdere, hvilken integrationsindsats en udlænding skal tilbydes.

Det foreslås på den baggrund, at det i § 2, stk. 6, præciseres, at Udlændingestyrelsens afgørelse om, at en udlænding er omfattet af integrationsloven skal indeholde en vurdering af, om den pågældende er omfattet af loven som flygtning, familiesammenført eller indvandrer og dermed skal tilbydes et integrationsprogram efter lovens kapitel 4 eller et introduktionsforløb efter lovens kapitel 4 a.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

3.8. Konsekvensændring af beløbsniveau i forhold til rådighedsloft for kommunale udgifter til integrationsprogrammer

3.8.1. Gældende ret

Ved lov nr. 705 af 8. juni 2017 om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og forskellige andre love (mere virksomhedsrettet danskuddannelse til voksne udlændinge, krav om mellemkommunal aftale ved midlertidig boligplacering af flygtninge i en anden kommune m.v.) blev refusion for udgifter til danskuddannelse som led i et introduktionsforløb afskaffet og rådighedsloftet pr. helårsperson i integrationsprogrammet, jf. integrationslovens § 45, stk. 4, blev sænket fra 76.635 kr. til 36.053 kr. i 2017-niveau. Ændringerne indebærer samtidig, at der af integrationslovens § 45, stk. 5, ikke længere fremgår beløb, som skal omfattes af lov om en satsreguleringsprocent. Disse ændringer træder i kraft den 1. januar 2018.

I den forbindelse blev der ved en fejl ikke foretaget de nødvendige konsekvensrettelser af integrationslovens § 48, 1, 2. pkt., som vedrører beløb omfattet af årlig satsregulering.

3.8.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås det, at der gennemføres en konsekvensrettelse af integrationslovens § 48, stk. 1, 2. pkt., således at det af bestemmelsen kommer til at fremgå, at det beløb, der er anført i § 45, stk. 4, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Desuden udgår henvisningen til integrationslovens § 45, stk. 5, idet der ikke længere fremgår beløb af bestemmelsen, som skal satsreguleres.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9.

3.9. *Udvidelse af definitionen af selvforsørgerkursister (S-kursister) til også at omfatte danske statsborgere, som tilbydes danskuddannelse efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.*

3.9.1. Gældende ret

Kommunerne tilbyder i henhold til § 2 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. danskuddannelse til voksne udlændinge. Visse danske statsborgere sidestilles i den forbindelse med udlændinge og kan dermed tilbydes danskuddannelse efter lovens § 2, stk. 3.

Det drejer sig om:

- Grønlandere og færingere over 18 år, som af særlige grunde ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund og

- Danske statsborgere over 18 år, der på grund af langvarigt ophold i udlandet ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund, herunder personer, der er født af danske forældre med bopæl i udlandet.

Bestemmelsen i § 2, stk. 3, skal sikre, at grønlandere og færingere over 18 år samt danskere, der på grund af langvarigt ophold i udlandet aldrig har lært dansk, herunder (voksne) børn født af danske forældre med bopæl i udlandet, kan få undervisning i henhold til reglerne om danskuddannelse til voksne udlændinge.

I tilfælde, hvor en dansk statsborger henvises til danskuddannelse i overensstemmelse med § 2, stk. 3, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., foretager sprogcenteret en indplacering af den pågældende på baggrund af en pædagogisk vurdering af den enkelte udlændings forudsætninger og mål med uddannelsen, jf. lovens § 6, stk. 3.

Danske statsborgere, der tilbydes danskuddannelse efter loven, jf. § 2, stk. 3, er ikke omfattet af lovens definitioner af henholdsvis I-kursister og S-kursister, jf. §§ 2 c og 2 d.

Ved I-kursister forstås flygtninge eller familiesammenførte, der henvises til danskuddannelse som led i et integrationsprogram efter integrationslovens § 16, jf. § 2 c, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Det drejer sig om udlændinge, der har fået asyl, humanitær opholdstilladelse eller opholdstilladelse på andet asylrelateret grundlag samt udlændinge, der har fået opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring med herboende personer på baggrund af udlændingelovens almindelige regler herom.

Ved S-kursister forstås udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i et introduktionsforløb efter integrationslovens § 24 c. Det drejer sig om udlændinge, der har fået opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse, studier, au-pair-ophold m.v. efter udlændingelovens regler, medfølgende familiemedlemmer til sådanne udlændinge samt nordiske statsborgere og udlændinge med opholdsret i medfør af de EU-retlige regler. Herudover omfatter S-kursistbegrebet også EU-grænsependlere, der tilbydes danskuddannelse i medfør af lovens § 2 a.

Visse dele af danskuddannelsesstilbuddet er specifikt rettet mod henholdsvis I- og S-kursister, herunder loftet over antallet af dansktimer, der gives som led i et integrationsprogram, jf. § 4, stk. 3, S-kursisters pligt til at betale depositum, jf. § 14, stk. 3 og 4, og reglerne om klippekort for S-kursister, som træder i kraft den 1. januar 2018.

Følgende bestemmelser er specifikt rettet mod S-kursister:

Reglerne om depositum: Det fremgår af § 14, stk. 4, at udbydere af danskuddannelse opkræver S-kursister et depositum på 1.250 kr., når kursisten henvises til et modul på danskuddannelsen. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for au-pair personer, jf. § 14, stk. 4, 2. pkt.

Sprogcenteret opkræver depositummet hos kursisten, når sprogcenteret har modtaget henvisningen til danskuddannelse fra kommunen. Kursisten kan ikke påbegynde undervisningen, før depositummet er betalt, jf. § 11, stk. 3 i bekendtgørelse om danskuddannelse. Kursisten kan få depositummet tilbagebetalt, når kursisten har afsluttet det modul, kursisten er henvist til, jf. § 14, stk. 5.

Reglerne om klippekort: Den 1. januar 2018 træder reglerne om klippekort til S-kursister i kraft. Klippekortet er reguleret i lovens § 6 a og skal ses i sammenhæng med § 2 f, som fastlægger uddannelsesperioden og mulighederne for forlængelse. Klippekortordningen indebærer, at S-kursister tildeles et klippekort med op til 6 klip. Kursisten får dermed en samlet uddannelsesret på op til 3½ år svarende til 42 måneder. Klippekortet har en samlet gyldighedsperiode på 5 år.

Forlængelse af danskuddannelsesretten: For S-kursister gælder det, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at S-kursister, der ikke har påbegyndt eller afsluttet danskuddannelsen inden for uddannelsesperioden, fortsat skal have tilbud om danskuddannelse, jf. § 2 f. Herudover fremgår det af § 2 f, stk. 3, at kommunalbestyrelsen tilbyder danskuddannelse til S-kursister, som på grund af alvorlig og langvarig sygdom i

en periode ikke har haft mulighed for at benytte sig af tilbuddet om danskuddannelse.

3.9.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Danske statsborgere, der har behov for danskundervisning, er ikke omfattet af definitionen af S-kursister i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Det betyder, at danske statsborgere i forhold til lovens bestemmelser behandles forskelligt fra personer defineret som S-kursister, herunder EU-arbejdstagere, studerende m.v.

Det indebærer bl.a., at lovens § 14, stk. 3 og 4, hvorefter sprogcenteret opkræver S-kursister et depositum på 1.250 kr. i forbindelse med modulhenvisning, ikke finder anvendelse for danske statsborgere, der tilbydes danskuddannelse efter loven.

Det følger af EU-retten, at der til sikring af arbejdskraftens fri bevægelighed ikke må ske forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår (TEUF artikel 45).

Herudover følger det af forordningen om arbejdskraftens frie bevægelighed i EU (forordning 492/11), at vandrende EU/EØS-arbejdstagere har ret til samme sociale fordele som danske arbejdstagere.

Danskuddannelse, som efter sit formål bl.a. skal bidrage til at styrke deltagerens beskæftigelsesmuligheder, må anses som en sådan social fordel. Det indebærer, at EU-arbejdstagere skal have adgang hertil på lige fod med indenlandske borgere.

Denne forskelsbehandling mellem danske statsborgere og EU-borgere er utilsigtet. Med henblik på at sikre ligebehandling af danske statsborgere og EU-arbejdstagere foreslås det, at definitionen af S-kursister i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. udvides til tillige at omfatte danske statsborgere.

Forslaget indebærer, at danske statsborgere, der modtager tilbud om danskuddannelse i regi af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., sidestilles med udenlandske arbejdstagere, studerende m.v. Det betyder videre, at såvel danske statsborgere, som udenlandske arbejdstagere, studerende m.v. er omfattet af de bestemmelser i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., der er specifikt rettet mod S-kursister.

Med udvidelsen af definitionen af S-kursister til også at omfatte danske statsborgere, er alle persongrupper, der kan modtage tilbud om danskuddannelse omfattet af definitionen af enten I-kursister eller S-kursister, dog bortset fra unge under 18 år, jf. lovens § 2, stk. 2. For så vidt angår dansktilbud til unge under 18 år, er der tale om en lille gruppe af nyankomne 16-17 årige unge, der modtager tilbud om danskuddannelse i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke anser det for muligt eller rimeligt at henvise dem til andet relevant undervisningstilbud.

Det klare udgangspunkt er således, at personer under 18 år skal henvises til undervisning i dansk som andetsprog i et ungemiljø i den kommunale ungdomsskole, men der kan forekomme tilfælde, hvor det vil være uhensigtsmæssigt at skulle oprette særlige hold i dansk som andetsprog i ungdomsskolen for nogle ganske få udlændinge.

Denne gruppe af unge falder ikke naturligt ind under enten S-kursist eller I-kursist definitionerne, idet de vil kunne være familiesammenført med personer, der enten er I-kursister eller S-kursister, og således vil kunne tilhøre begge grupper.

Henset til, at tilbuddet til den unge skal tilpasses, således at det kan træde i stedet for et tilbud i et ungemiljø, har ministeriet fundet det bedst at overlade den nærmere udformning og varighed til kommunalbestyrelsen.

Det bemærkes, at unge uledsagede flygtninge, der tilbydes et integrationsprogram, som led heri tilbydes danskuddannelse, og således falder under definitionen af I-kursister.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslagene forventes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Det følger af EU-retten, at der til sikring af arbejdskraftens fri bevægelighed ikke må ske forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår (TEUF artikel 45).

Herudover følger det af forordningen om arbejdskraftens frie bevægelighed i EU (forordning 492/11), at vandrende EU/EØS-arbejdstagere har ret til samme sociale fordele som danske arbejdstagere.

Danskuddannelse, som efter sit formål bl.a. skal bidrage til at styrke deltagerens beskæftigelsesmuligheder, må anses som en sådan social fordel. Det indebærer, at EU-arbejdstagere skal have adgang hertil på lige fod med indenlandske borgere.

Danske statsborgere, der har behov for danskundervisning, er efter gældende lov ikke omfattet af definitionen af S-kur-

sister i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Det betyder, at danske statsborgere i forhold til lovens bestemmelser behandles forskelligt fra personer defineret som S-kursister, herunder EU-arbejdstagere, studerende m.v. Denne forskelsbehandling mellem danske statsborgere og EU-borgere er utilsigtet.

Med forslaget om at udvide definitionen af selvforsørgerkursister (S-kursister) i forhold til ret til danskuddannelse til også at omfatte danske statsborgere, som tilbydes danskuddannelse efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., sikres ligebehandling af danske statsborgere og EU-borgere på dette område.

Der henvises til afsnit 3.9. ovenfor.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovudkastet har været sendt i høring i perioden fra den 18. september 2017 til den 16. oktober 2017 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne, Amnesty International, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervs-

råd, A2B, Børne- og Kulturchefsforeningen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkeoplysnings Forbund, Dansk Industri, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, De Danske Sprogcentre, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dansk Selskab for Indvandrersundhed, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Domstolsstyrelsen, Flygtningenævnet, FOA – Fag og Arbejde, FOF's Landsorganisation, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, FTF, Indvandrermedicinsk Klinik ved Odense Universitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, KL, Kommunernes Revision, Landsorganisationen i Danmark (LO), Oplysningsforbundenes Fællesråd, Retspolitisk Forening, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Statsforvaltningen, Uddannelsesforbundet, Udlændingenævnet og UNHCR.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Der henvises til afsnit 9.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter integrationslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationsloven. Afgørelsen træffes i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til den pågældende udlænding.

Bestemmelsen blev indsat i integrationsloven ved lov nr. 1043 af 17. december 2002 om ændring af integrationsloven og flere andre love (anvisning af boliger til flygtninge, kommunalt samarbejde på integrationsområdet, integrationsråd, ophævelse af revisionsbestemmelse m.v. og udvidelse af danskundervisningens udbyderkreds m.v.) med det formål, at gøre det klart, hvilke udlændinge kommunerne skal tilbyde et integrationsprogram efter integrationslovens kapitel 4.

Ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) blev integrationslovens personkreds udvidet fra kun at omfatte flygtninge og familiesammenførte til at omfatte alle nyankomne udlændinge med det resultat, at lovens § 2, stk. 6, 1. pkt., ikke er anvendelig i forhold til kommunernes vurdering af, hvilke nyankomne udlændinge der skal tilbydes et integrationsprogram efter integrationslovens kapitel 4 (flygtninge og familiesammenførte) og hvilke udlændinge der skal tilbydes et introduktionsforløb efter integrationslovens kapitel 4 a (indvandrere).

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 6, 1. pkt., skal Udlændingestyrelsen træffe afgørelse om, hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 2 (flygtninge), stk. 3 (familiesammenførte) eller stk. 4 (indvandre-re). Herved sikres det, at kommunerne i medfør af Udlændingestyrelsens afgørelse kan udlede, om en udlænding skal tilbydes et integrationsprogram eller et introduktionsforløb. Samtidig sikres det, at der gennemføres en central registrering af, hvem der er omfattet af integrationslovens kapitel 4 om integrationsprogrammet, henholdsvis kapitel 4 a om introduktionsforløbet, hvilket kan bidrage til bedre data til at følge effekterne af integrationsindsatsen.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsens afgørelse om hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 2, 3 eller 4, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det bemærkes, at kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt en del af gruppen af indvandrere efter § 2, stk. 4, er omfattet af integrationsloven er delegeret fra Udlændingestyrelsen til Styrelsen for International Rekruttering og Integration, som har ansvaret for at behandle ansøgninger om opholdstilladelse til tredjelandstatsborgere, dvs. statsborgere i et land uden for Norden og EU/EØS, som skal have en

opholdstilladelse for at opholde sig i Danmark. Der ændres med lovforslaget ikke herved.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.7.

Til nr. 2

Efter integrationslovens § 6, 2. og 3. pkt., kan landstallet ændres, hvis det skønnes, at flere eller færre flygtninge skal fordeles til kommunerne og forholdene gør det nødvendigt. Hvis skønnet over antal flygtninge indebærer en ændring på mere end 50 pct., skal der udmeldes et nyt landstal.

Udsvingsrammen på 50 pct. indebærer, at der kan ske en forholdsvis stor afvigelse fra det udmeldte landstal, uden at der er pligt til at orientere kommunerne herom.

For at skabe forudsigelighed for kommunerne om, hvornår Udlændingestyrelsen ændrer landstallet foreslås det, at udsvingsrammen nedsættes, og at der indføres en differentieret model for, hvornår der som følge af et ændret asylskøn m.v. skal udmeldes et nyt landstal.

Det foreslås i § 6, 2. pkt., at Udlændingestyrelsen skal ændre et fastsat landstal på 8.000 eller derunder, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 40 pct.

Det foreslås endvidere i § 6, 3. pkt., at Udlændingestyrelsen skal ændre et fastsat landstal på over 8.000, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 25 pct.

Med de foreslåede ændringer skal der fremover udmeldes et nyt landstal ved en forventet ændring på 25 pct. ved landstal over 8.000. Ved et lavere landstal sættes udsvingsrammen til 40 pct.

Landstallet vil således skulle ændres ved mindre udsving end i dag, men der vil ikke blive tale om hyppige udmeldinger af nye landstal i de tilfælde, hvor landstallet er fastsat til et lavt niveau.

Hvis landstallet eksempelvis er fastsat til 10.000, vil det med de foreslåede regler betyde, at landstallet vil skulle ændres, såfremt det skønnes, at der vil komme 2.500 flygtninge flere eller færre end oprindelig antaget. Hvis landstallet derimod eksempelvis er fastsat til 3.000 vil det med de foreslåede ændringer betyde, at landstallet vil skulle ændres ved et skønnet udsving på 1.200 flygtninge.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.

Til nr. 3

Efter integrationslovens § 7, stk. 1, skal kommunerne i hver region søge at aftale boligplaceringen inden for de enkelte regioner i det kommende år af det antal flygtninge, der er fastsat i landstallet (aftalte regionskvoter). Aftalen skal meddeles Udlændingestyrelsen inden den 1. juni. Hvis en sådan aftale ikke meddeles Udlændingestyrelsen inden dette tids-

punkt, skal styrelsen fastsætte regionskvoterne inden den 15. juni i det pågældende år, jf. § 7, stk. 3. Hvis landstallet ændres i indeværende år kan der på ny indgås aftaler om regionskvoterne, jf. § 7, stk. 2 og 4. De fastsatte regionskvoter kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis ændrede forhold gør det nødvendigt, jf. § 7, stk. 5.

Med den foreslåede bestemmelse i § 7, *stk. 1*, fastsætter Udlændingestyrelsen fremover altid det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det kommende år. De fastsatte regionskvoter udsendes samtidig med landstallet.

Med den foreslåede nye ordning afskaffes adgangen til at forhandle på regionsniveau om fordelingen af nye flygtninge. Det betyder, at der ikke længere vil blive forhandlet mellem regionerne om regionskvoterne, og at Udlændingestyrelsen samtidig med udmeldelse af landstallet fastsætter den regionsmæssige fordeling for, hvor mange flygtninge der forventes fordelt til regionerne det kommende år.

Med § 7, *stk. 2*, foreslås det, at Udlændingestyrelsen – ved ændring af landstallet for det indeværende eller kommende kalenderår – samtidig med udsendelse af det ændrede landstallet fastsætter det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det pågældende år.

Den foreslåede ændring betyder, at adgangen til at forhandle på regionsniveau ved ændringer i landstallet i indeværende eller det kommende år afskaffes.

Som konsekvens heraf ophæves bestemmelserne om muligheden for at indgå aftaler om regionskvoter.

Der henvises endvidere til bemærkningerne nedenfor til nr. 4 og 5 samt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Til nr. 4

Det følger af integrationslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelserne inden for en region skal søge at aftale, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er aftalt eller fastsat i regionskvoterne, skal boligplaceres i det kommende år (aftalte kommunekvoter).

Kommunalbestyrelserne kan således inden for regionskvoterne frit aftale, hvordan de enkelte kommunekvoter skal fastsættes.

Adgangen til at aftale kommunekvoter opretholdes.

Det foreslås, at § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, nyaffattes som følge af den foreslåede ændring af § 7, stk. 1 og 2, hvorved adgangen til at aftale regionskvoter om fordelingen af nye flygtninge afskaffes. De foreslåede ændringer af § 7, stk. 1 og 2, betyder, at der ikke længere vil blive forhandlet mellem regionerne om regionskvoterne, og at Udlændingestyrelsen samtidig med udmeldelse af landstallet fastsætter den regionsmæssige fordeling for, hvor mange flygtninge der forventes fordelt til regionerne det kommende år, ligesom der ikke forhandles i forbindelse med ændringer af landstallet.

Derimod fastholdes forhandlingerne om kommunekvoterne. På baggrund af de fastsatte regionskvoter skal kommunalbestyrelserne således indbyrdes i hver region fortsat søge at indgå aftaler om kommunekvoterne.

Med den foreslåede ændring bevares kommunernes mulighed for at indgå frivillige aftaler om kommunekvoterne indbyrdes i hver region.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor til nr. 3, samt de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1 og 3.2.

Til nr. 5

Det følger af integrationslovens § 8, stk. 2, at ændres de aftalte eller fastsatte regionskvoter for det indeværende år, skal kommunalbestyrelserne inden for en region søge at indgå en ny aftale om kommunekvoterne. Aftalen skal indgås inden for en fastsat frist på normalt ikke mindre end seks uger fra datoen for ændringen af henholdsvis landstallet og regionskvoterne. Såfremt der ikke indgås aftaler, fastsætter Udlændingestyrelsen på ny kommunekvoter med udgangspunkt i den matematiske beregningsmodel, jf. § 11 i bekendtgørelse nr. 980 af 28. juni 2016 om boligplacering af flygtninge. Genberegningen foretages med samme forudsætninger som ved udmelding af de oprindelige kvoter.

I § 8, *stk. 2*, foreslås det, at ændres de fastsatte regionskvoter, fastsætter Udlændingestyrelsen for hver kommune i regionen det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte kommuner i det pågældende eller kommende år. Ændringerne foretages ved en forholdsmæssig reduktion eller forøgelse af de til enhver tid fastsatte kommunekvoter.

Med den foreslåede ordning afskaffes forhandlingerne mellem kommunerne ved ændringer af landstallet i indeværende eller det kommende år, ligesom kommunekvoterne reduceres eller forøges forholdsmæssigt uden genberegning via den matematiske model.

Med den foreslåede ændring sikres, at kvotefordelingsordningen smidiggøres og simplificeres.

Den foreslåede ændring betyder, at kommunerne ikke længere får mulighed for at forhandle om kvoterne på ny, selv om forudsætningerne herfor er ændret siden sidste forhandling. Det bemærkes, at det fortsat står kommunerne frit for – i forbindelse med forhandlingerne, der pågår efter udmeldingen af det oprindelige landstallet – at aftale vilkår, der gælder, såfremt landstallet ændres efterfølgende. Kommunerne vil således eksempelvis kunne aftale, at den oprindelige aftale ikke skal bortfalde ved ændringer af landstallet. Med forslaget vil udgangspunktet således være, at en allerede eksisterende aftale mellem kommunerne om kvotefordelingen bortfalder ved ændring af landstallet. Det gælder, medmindre kommunerne eksplicit har oplyst Udlændingestyrelsen om, at aftalen fortsat skal gælde ved ændring af landstallet.

For kommunerne vil en sådan ændring – sammen med forslaget om nedsættelse af udsvingsrammen, jf. bemærkningerne ovenfor til nr. 2 – medvirke til, at visiteringen af flygtninge, så præcist som muligt, tager højde for det samlede antal flygtninge, den enkelte kommune skal modtage. Herved mindskes risikoen for, at kommuner modtager flere flygtninge end deres kvote.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

Til nr. 6

Det følger af integrationslovens § 8, stk. 4, at ændres de fastsatte eller aftalte regionskvoter for det indeværende år, og har kommunalbestyrelserne inden for en region ikke givet meddelelse om en ny aftale, fastsætter Udlændingestyrelsen det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte kommuner i det pågældende år. Det følger endvidere af § 8, stk. 5, at de fastsatte kommunekvoter kan ændres, hvis ændrede forhold gør det nødvendigt.

Det foreslås, at § 8, stk. 4 og 5, ophæves som en konsekvens af de foreslåede ændringer i § 8, stk. 2, hvorved forhandlingerne mellem kommunerne ved ændringer af landstallet i indeværende eller det kommende år afskaffes.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 5 ovenfor samt de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

Til nr. 7

Efter gældende regler i integrationslovens § 9 kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om landstal, jf. § 6, om indgåelse af aftaler om regions- og kommunekvoter, jf. § 7, stk. 1 og 2, og § 8, stk. 1 og 2, om fastsættelse af regions- og kommunekvoter, jf. § 7, stk. 3 og 4, og § 8, stk. 3 og 4, og om ændring af fastsatte regions- og kommunekvoter, jf. § 7, stk. 5, og § 8, stk. 5.

Udlændinge- og integrationsministeren har i medfør af bestemmelsen udstedt bekendtgørelse nr. 980 af 28. juni 2016 om boligplacering af flygtninge, som bl.a. indeholder nærmere regler om proceduren for indgåelse af aftaler om regions- og kommunekvoter.

Som konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 2 - 5, herunder at der ikke længere skal være adgang til at aftale regionskvoter efter § 7, stk. 1 og 2, foreslås § 9 affattet således, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om landstal, jf. § 6, om fastsættelse af regionskvoter, jf. § 7, og om indgåelse af aftaler om og fastsættelse af kommunekvoter, jf. § 8.

Det betyder, at udlændinge- og integrationsministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9, kan udstede nærmere regler om landstal, fastsættelse af regionskvoter og indgåelse af aftaler om og fastsættelse af kommunekvoter.

Bekendtgørelse om boligplacering af flygtninge vil blive justeret som følge af, at adgangen til at aftale regionskvoter afskaffes.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1. og 3.2.

Til nr. 8

Det følger af integrationslovens § 4, stk. 4, 2. pkt., at tager en udlænding bopæl eller ophold i en anden kommune end den, hvortil vedkommende er visiteret, overgår ansvaret for integrationsprogram, introduktionsforløb og udbetaling af integrationsydelse efter de nærmere regler i kapitel 4-5 og lov om aktiv socialpolitik til kommunalbestyrelsen i denne kommune.

Det følger endvidere af integrationslovens § 18, stk. 1, at en udlænding kun kan fortsætte sin deltagelse i et integrationsprogram i en anden kommune, end den, hvortil vedkommende er visiteret, hvis kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender at overtage ansvaret for programmet. Det følger endvidere af § 18, stk. 2, at tilflytningskommunen skal overtage ansvaret for integrationsprogrammet, hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældendes integrationsforløb, herunder hvis udlændingen eller dennes ægtefælle opnår ordinær beskæftigelse i kommunen og flytningen er nødvendig for at kunne varetage arbejdet, eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler derfor.

Spørgsmålet om, hvorvidt tilflytningskommunen har ansvar for anvisning af en bolig efter de nærmere regler i § 12 fremgår ikke af loven.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 18, stk. 3, 1. pkt., foreslås det præciseret, at ansvaret for anvisning af en bolig efter integrationslovens § 12 ikke overgår til tilflytterkommunen. Efter § 18, stk. 3, 2. pkt., foreslås det dog, at dette ikke gælder, hvis flytningen skyldes ganske særlige personlige forhold hos udlændingen, herunder hvis flytningen er nødvendiggjort af alvorlig behandlingskrævende sygdom.

Forslaget indebærer, at tilflytterkommunen som altovervejende hovedregel ikke overtager ansvaret for at anvise en bolig. Det gælder således, selvom tilflytterkommunen overtager integrationsansvaret efter § 18, stk. 1, ligesom det ikke har betydning om den pågældende udlænding tidligere har fået anvist en permanent bolig i fraflytningskommunen i medfør af lovens § 12.

Forslaget om, at dette ikke gælder, hvis flytningen skyldes ganske særlige personlige forhold hos den pågældende udlænding, herunder hvis flytningen er nødvendiggjort af alvorlig behandlingskrævende sygdom, indebærer, at tilflytningskommunen i disse særlige tilfælde får pligt til at finde en bolig efter de nærmere regler i § 12. Bestemmelsen er tiltænkt et snævert anvendelsesområde. Bestemmelsen vil eksempelvis skulle anvendes i situationer, hvor flytningen er nødvendiggjort af alvorlig behandlingskrævende sygdom. Det er eksempelvis tilfældet, hvis den pågældende oprinde-

lig er visiteret til en kommune, hvori der ikke kan tilbydes tilstrækkelig behandling og hvorfra transporttiden mellem behandlingsstedet og bopælen udgør et sådant omfang med offentlige transportmidler, at den pågældende med sin sygdom ikke kan henvises hertil. Det kan fx være, hvis den pågældende hver uge skal til behandling eller undersøgelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6.

Til nr. 9

Efter den gældende bestemmelse i integrationslovens § 45, stk. 4, får kommunalbestyrelsen inden for et rådighedsloft refunderet 50 pct. af sine udgifter til danskuddannelse som led i integrationsprogrammet fra staten. Rådighedsloftet udgør i 2017-niveau 76.635 kr. pr. helårsperson i tilbud under integrationsprogrammet.

Efter den gældende bestemmelse i integrationslovens § 45, stk. 5, får kommunalbestyrelsen inden for et rådighedsloft desuden refunderet 50 pct. af sine udgifter til danskuddannelse som led i introduktionsforløb fra staten. Rådighedsloftet udgør i 2017-niveau 52.490 kr. pr. helårsperson i tilbud i introduktionsforløbet.

Efter den gældende bestemmelse i integrationslovens § 48, stk. 1, 2. pkt., er de beløb, der er fastsat i § 45, stk. 4 og 5, fastsat i 2014-niveau og reguleres fra 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om satsreguleringsprocent.

Ved lov nr. 705 af 8. juni 2017 om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og forskellige andre love (mere virksomhedsrettet danskuddannelse til voksne udlændinge, krav om mellemkommunal aftale ved midlertidig boligplacering af flygtninge i en anden kommune m.v.) blev refusion for udgifter til danskuddannelse som led i et introduktionsforløb afskaffet og rådighedsloftet pr. helårsperson i integrationsprogrammet blev sænket fra 76.635 kr. til 36.053 kr. i 2017-niveau. Ændringerne indebar samtidig, at der af integrationslovens § 45, stk. 5, ikke længere fremgår beløb, som skal omfattes af lov om en satsreguleringsprocent. Disse ændringer træder i kraft den 1. januar 2018.

Ved en fejl er integrationslovens § 48, stk. 1, 2. pkt., ikke blevet konsekvensrettet i forbindelse med afskaffelsen af refusionen i introduktionsforløbet og nedjustering af rådighedsbeløbet for refusion for udgifter til integrationsprogrammet, som træder i kraft den 1. januar 2018.

På den baggrund foreslås det, at der gennemføres en ændring af integrationslovens § 48, stk. 1, 2. pkt., således at det af bestemmelsen kommer til at fremgå, at det beløb, der er anført i § 45, stk. 4, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om satsreguleringsprocent og henvisningen til § 45, stk. 5, udgår af bestemmelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.8.

Til nr. 10

Det følger af integrationslovens § 57, stk. 1, at meddeles en udlænding med opholdstilladelse, der er omfattet af § 2, stk. 4, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i denne lov fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse. Bestemmelsen har til formål at sikre, at det forhold, at en udlænding skifter opholdsgrundlag, ikke medfører, at den kommunale integrationsindsats starter forfra med et nyt integrationsprogram. Bestemmelsen fortolkes også således, at en familiesammenført udlænding, der efterfølgende får opholdstilladelse som flygtning, som udgangspunkt ikke skal boligplaceres. I ganske særlige tilfælde kan Udlændingestyrelsen dog træffe afgørelse om at boligplacere efter integrationslovens regler, hvorefter den integrationsansvarlige kommune er forpligtet til at anvise en bolig, medmindre den pågældende allerede har en bolig.

Det følger endvidere af integrationslovens § 57, stk. 3, at en udlænding, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse, og som meddeles opholdstilladelse på et grundlag omfattet af § 2, stk. 2, bliver omfattet af reglerne om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted.

Med den foreslåede ændring i § 57, stk. 3, foreslås det tydeliggjort, at en udlænding, der skifter opholdsgrundlag, ikke bliver omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, med mindre den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted.

Med den foreslåede ændring sikres, at en udlænding, der skifter opholdsgrundlag ikke får adgang til at få anvist en bolig efter reglerne i integrationsloven, med mindre den pågældende opholder sig på et indkvarteringssted på tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelsen som flygtning. Spørgsmålet om, hvorvidt en kommune i sådanne situationer i øvrigt skal anvise en bolig, afgøres efter de almindelige principper og regler for løsning af kommunale boligsociale opgaver.

Spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding, der søger om asyl her i landet, har adgang til indkvartering på et indkvarteringssted, skal afgøres efter udlændingelovgivningen, og der følger ikke af den foreslåede ændring af integrationslovens regler nogen ændring heri.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4 og 3.5.

Til nr. 11

Det følger af integrationslovens § 57, stk. 3, at en udlænding, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse, og som meddeles opholdstilladelse på et grundlag omfattet af § 2, stk. 2, bliver omfattet af reglerne om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for den se-

neste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted.

Med den foreslåede ændring i § 57, stk. 3, foreslås bestemmelsen affattet således, at en udlænding, der skifter opholdsgrundlag, ikke bliver omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, med mindre den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted.

Med den nye bestemmelse i § 57, stk. 4, foreslås det, at en udlænding i forbindelse med en afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 3, af Udlændingestyrelsen fortsat skal visiteres til en kommune, men ikke skal omfattes af reglerne om anvisning af en bolig efter integrationslovens § 12, såfremt den tidligere opholdstilladelse er mistet eller nægtet forlænget på grund af kriminalitet eller svig.

Med forslaget afskæres disse udlændinge fra adgangen til at få anvist en bolig efter integrationslovens regler, når de pågældende meddeles opholdstilladelse som flygtninge.

Det betyder, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med en afgørelse om boligplacering skal beslutte, dels hvilken kommune, der skal have integrationsansvaret for den pågældende udlænding, dels vurdere, om den pågældende er afskåret fra retten til at få anvist en bolig efter integrationslovens § 12. Hvis den tidligere opholdstilladelse er blevet inddraget eller nægtet forlænget på grund af kriminalitet eller svig, skal kommunen ikke anvise en bolig efter integrationslovens regler.

I sådanne situationer vil den pågældende udlænding selv skulle finde et sted at bo. Spørgsmålet om, hvorvidt en kommune herefter i øvrigt skal anvise en bolig, afgøres efter de almindelige principper og regler for løsning af kommunale boligsociale opgaver.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4. og 3.5.

Til § 2

Til nr. 1

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. er målgrupperne for danskuddannelse opdelt i henholdsvis I-kursister og S-kursister, jf. lovens §§ 2 c og 2 d, og visse af lovens bestemmelser er særlig møntet på hver af disse grupper.

Efter gældende regler er danske statsborgere, der har behov for danskundervisning, ikke omfattet af lovens definitioner af S-kursister. Det betyder, at danske statsborgere i forhold til lovens bestemmelser behandles forskelligt fra personer defineret som S-kursister, herunder EU-arbejdstagere, studerende m.v.

Med henblik på at sikre ligebehandling af danske statsborgere og EU-arbejdstagere foreslås det, at lovens definition af S-kursister udvides til tillige at omfatte danske statsborgere.

På den baggrund foreslås der i § 2 d indsat et *stk. 3*, hvorefter der ved en selvforsørgerkursist (S-kursist) desuden forstås følgende grupper af danske statsborgere:

1) Herboende grønlændere og færinger over 18 år, som af særlige grunde ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund.

2) Danske statsborgere over 18 år, der på grund af langvarigt ophold i udlandet ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund, herunder personer, der er født af danske forældre med bopæl i udlandet.

Med forslaget bliver danske statsborgere, der tilbydes danskuddannelse, underlagt de af lovens bestemmelser, der særligt er møntet på S-kursister.

Det drejer sig om følgende bestemmelser:

Reglerne om depositum: Det fremgår af § 14, stk. 4, at udbydere af danskuddannelse opkræver S-kursister et depositum på 1.250 kr., når kursisten henvises til et modul på danskuddannelse. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for au-pair personer, jf. § 14, stk. 4, 2. pkt.

Sprogcenteret opkræver depositummet hos kursisten, når sprogcenteret har modtaget henvisningen til danskuddannelse fra kommunen. Kursisten kan ikke påbegynde undervisningen, før depositummet er betalt, jf. § 11, stk. 3 i bekendtgørelse om danskuddannelse. Kursisten kan få depositummet tilbagebetalt, når kursisten har afsluttet det modul, kursisten er henvist til, jf. § 14, stk. 5.

Reglerne om klippekort: Den 1. januar 2018 træder reglerne om klippekort til S-kursister i kraft. Klippekortet er reguleret i § 6 a, og skal ses i sammenhæng med § 2 f, som fastlægger uddannelsesperioden og mulighederne for forlængelse. Klippekortordningen indebærer, at S-kursister tildes et klippekort med op til 6 klip. Kursisten får dermed en samlet uddannelsesret på op til 3½ år svarende til 42 måneder. Klippekortet har en samlet gyldighedsperiode på 5 år.

Forlængelse af danskuddannelsesretten: For S-kursister gælder det, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at S-kursister, der ikke har påbegyndt eller afsluttet danskuddannelsen inden for uddannelsesperioden, fortsat skal have tilbud om danskuddannelse, jf. § 2 f. Herudover fremgår det af § 2 f, stk. 3, at kommunalbestyrelsen tilbyder danskuddannelse til S-kursister, som på grund af alvorlig og langvarig sygdom i en periode ikke har haft mulighed for at benytte sig af tilbuddet om danskuddannelse.

Det bemærkes, at i tilfælde, hvor det vurderes, at en borger på grund af manglende danskundskaber kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse, kan kommunen som led i en indsats ef-

ter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tilbyde danskundervisning i henhold til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. I disse tilfælde, hvor danskundervisnings-tilbuddet gives efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilpasses tilbuddet beskæftigelsesindsatsen og borgeren er ikke omfattet af S-kursist definitionen samt de tilknyttede bestemmelser.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Det indebærer, at ændringen af proceduren for kvotefordelingsordningen vil få virkning i forbindelse med udmeldelse af landstallet for 2019 samt for evt. ændringer af det allerede udmeldte landstal efter den 1. januar 2018.

Loven indeholder ikke en territorialbestemmelse, idet det fremgår af integrationslovens § 68 og § 22 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., at disse love ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2. - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt, en udlænding er omfattet af integrationsloven. Udlændingestyrelsen kan i den forbindelse, hvis særlige grunde taler derfor, træffe afgørelse om, at en familiesammenført udlænding, jf. stk. 3, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering.

§ 6. Udlændingestyrelsen udsender hvert år senest den 1. maj meddelelse om det antal flygtninge, som Udlændingestyrelsen påregner, at der meddeles opholdstilladelse til i det kommende år (landstallet). Landstallet kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt. Landstallet skal ændres af Udlændingestyrelsen, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 50 pct. i forhold til det af Udlændingestyrelsen til enhver tid fastsatte landstal.

§ 7. Kommunerne i hver region skal søge at aftale boligplaceringen inden for de enkelte regioner i det kommende år af det antal flygtninge, der er fastsat i landstallet, jf. § 6 (aftalte regionskvoter). Aftalen skal meddeles Udlændingestyrelsen inden den 1. juni.

Stk. 2. Ændres landstallet for det indeværende kalenderår, jf. § 6, 2. pkt., skal kommunerne i hver region søge at indgå en ny aftale. Aftalen skal meddeles Udlændingestyrelsen inden for en af Udlændingestyrelsen fastsat frist på normalt ikke mindre end 6 uger fra datoen for ændringen af landstallet.

Stk. 3. Har kommunerne i hver region ikke givet meddelelse om indgåelse af en aftale efter stk. 1 til Udlændingestyrelsen inden den 1. juni, fastsætter Udlændingestyrelsen inden den 15. juni det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det kommende år (fastsatte regionskvoter).

Stk. 4. Ændres landstallet for det indeværende kalenderår, og har kommunerne i hver region ikke givet meddelelse om aftale efter stk. 2, fastsætter Udlændingestyrelsen inden 30 dage efter udløbet af fristen i stk. 2 det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det pågældende år.

Stk. 5. De fastsatte regionskvoter efter stk. 3 og 4 kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis ændrede forhold gør det nødvendigt.

§ 8. Kommunalbestyrelserne inden for en region skal søge at aftale, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er aftalt eller fastsat i regionskvoterne, jf. § 7, stk. 1 og 3, skal bolig-

§ 1

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 11. oktober 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »integrationsloven« til: »stk. 2, 3 eller 4«.

2. § 6, 2. og 3. *pkt.*, affattes således:

»Udlændingestyrelsen skal ændre et fastsat landstal på 8.000 eller derunder, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 40 pct. Udlændingestyrelsen skal ændre et fastsat landstal på over 8.000, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 25 pct.«

3. § 7 affattes således:

»§ 7. Udlændingestyrelsen fastsætter det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det kommende kalenderår. De fastsatte regionskvoter udsendes samtidig med landstallet.

Stk. 2. Ændres landstallet for det indeværende eller kommende kalenderår, jf. § 6, 2. og 3. *pkt.*, fastsætter Udlændingestyrelsen samtidig med udsendelsen af det ændrede landstal det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det pågældende år.«

4. § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Kommunalbestyrelserne inden for en region skal søge at aftale, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er fastsat i regi-

placeres i det kommende år (aftalte kommunekvoter). Aftalen skal meddeles Udlændingestyrelsen inden den 10. september.

Stk. 2. Ændres de aftalte eller fastsatte regionskvoter for det indeværende kalenderår, jf. § 7, stk. 2, 4 og 5, skal kommunalbestyrelserne i hver region søge at indgå en ny aftale. Aftalen skal meddeles Udlændingestyrelsen inden for en af Udlændingestyrelsen fastsat frist på normalt ikke mindre end 6 uger fra datoen for ændringen af regionskvoten.

Stk. 3. Har kommunalbestyrelserne inden for en region ikke givet meddelelse om indgåelse af en aftale efter stk. 1 til Udlændingestyrelsen inden den 10. september, fastsætter Udlændingestyrelsen inden den 30. september for hver kommune i regionen det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte kommuner i det kommende år (fastsatte kommunekvoter).

Stk. 4. Ændres de aftalte eller fastsatte regionskvoter for det indeværende kalenderår, og har kommunalbestyrelserne inden for en region ikke givet meddelelse om aftale efter stk. 2, fastsætter Udlændingestyrelsen inden 30 dage efter udløbet af fristen i stk. 2 det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte kommuner i det pågældende år.

Stk. 5. De fastsatte kommunekvoter efter stk. 3 og 4 kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis ændrede forhold gør det nødvendigt.

§ 9. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om landstal, jf. § 6, om indgåelse af aftaler om regions- og kommunekvoter, jf. § 7, stk. 1 og 2, og § 8, stk. 1 og 2, om fastsættelse af regions- og kommunekvoter, jf. § 7, stk. 3 og 4, og § 8, stk. 3 og 4, og om ændring af fastsatte regions- og kommunekvoter, jf. § 7, stk. 5, og § 8, stk.

§ 18. - - -

Stk. 2. - - -

§ 48. Det beløb, der er anført i § 45, stk. 7, er fastsat i 2010-niveau og reguleres fra og med 2011 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der er anført i § 45, stk. 4 og 5, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der er anført i § 45, stk. 3 og 8, er fastsat i 2016-niveau og reguleres fra 2017 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2...

onskvoterne, jf. § 7, stk. 1, skal boligplaceres i det kommende år (aftalte kommunekvoter).«

5. § 8, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Ændres de fastsatte regionskvoter, jf. § 7, stk. 2, fastsætter Udlændingestyrelsen for hver kommune i regionen det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte kommuner i det pågældende eller kommende kalenderår. Ændringerne foretages ved en forholdsæssig reduktion eller forøgelse af de til enhver tid fastsatte kommunekvoter i forhold til det ændrede landstal.«

6. § 8, stk. 4 og 5, ophæves.

7. § 9 affattes således:

»**§ 9.** Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om landstal, jf. § 6, om fastsættelse af regionskvoter, jf. § 7, og om indgåelse af aftaler om og fastsættelse af kommunekvoter, jf. § 8.«

8. I § 18 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for en udlændings integrationsprogram efter stk. 1 omfatter ikke pligt til anvisning af en bolig efter § 12. Dette gælder dog ikke, hvis flytningen skyldes ganske særlige personlige forhold hos udlændingen, herunder hvis flytning er nødvendiggjort af alvorlig behandlingskrævende sygdom.«

9. § 48, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Det beløb, der er anført i § 45, stk. 4, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 57. - - -*Stk. 2. - - -*

Stk. 3. En udlænding, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse, og som meddeles opholdstilladelse på et grundlag omfattet af § 2, stk. 2, bliver omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

§ 2 d. - - -*Stk. 2. - - -*

10. I § 57, stk. 3, indsættes efter »bliver«: »ikke«, og »hvis » ændres til: »med mindre«.

11. I § 57 indsættes som *stk. 4*:

Stk. 4. I forbindelse med en afgørelse efter stk. 3 om at lade en udlænding være omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge skal der ikke anvises en bolig efter § 12, hvis udlændingens tidligere opholdstilladelse er mistet eller nægtet forlænget på grund af kriminalitet eller svig.«

§ 2

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lov-bekendtgørelse nr. 1128 af 13. oktober 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 2 d indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ved en selvforsørgerkursist (S-kursist) forstås i denne lov desuden følgende grupper af danske statsborgere:

- 1) Herboende grønlandere og færinger over 18 år, som af særlige grunde ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund.
- 2) Danske statsborgere over 18 år, der på grund af langvarigt ophold i udlandet ikke behersker det danske sprog i et sådant omfang, at de kan fungere i det danske samfund, herunder personer, der er født af danske forældre med bopæl i udlandet.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.